

چکیده

در این پژوهش اثر اسانس آویشن و اتانول در به تاخیر انداختن پیری گل بریده آلسترومریا در قالب طرح فاکتوریل مورد بررسی قرار گرفت. اسانس آویشن در غلظت های ۵۰، ۱۰۰ و ۲۰۰ میلی گرم و اتانول در غلظت های ۱۰، ۲۰ و ۴۰ سی سی مورد استفاده قرار گرفت. صفات کمی و کیفی مختلف از قبیل عمر گلجایی، شاخص باز شدن گل، جذب آب، کاهش وزن تر، درصد ماده خشک، تعداد باکتری های محلول گلجا و ته ساقه، کاهش درجه بریکس، کاروتنوئید و مقدار کلروفیل مورد ارزیابی قرار گرفت. در این مطالعه تیمار اسانس آویشن ۲۰۰ میلی گرم و بدون اتانول، بیشترین مقدار در عمر گلجایی و جذب آب را داشته و در درصد ماده خشک و روند باز شدن گل شرایط نسبتاً قابل قبولی دارد. تیمار بدون اسانس آویشن اتانول ۴۰ سی سی و تیمار ۵۰ میلی گرم اسانس آویشن اتانول ۲۰ سی سی کمترین مقدار کاهش وزن تر را داشته است. از لحاظ کلروفیل بهترین تیمار مربوط به تیمار اسانس آویشن ۲۰۰ میلی گرم و اتانول ۱۰ سی سی که در روند باز شدن گل نیز بیشترین مقدار را داشته است و تیمار اسانس آویشن ۵۰ میلی گرم و بدون اتانول بیشترین مقدار کاروتنوئید را داشته است.

کلمات کلیدی: آلسترومریا، عمر گلجایی، اسانس آویشن، اتانول.